

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

9. april 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 123/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 123/02 Sag C-304/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. februar 2018 — The Queen, på vegne af: American Express Co. mod The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) 2015/751 — interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner — artikel 1, stk. 5 — ligestilling af en betalingskortordning med tre parter med en betalingskortordning med fire parter — betingelser — en betalingskortordning med tre parters udstedelse af kortbaserede betalingsinstrumenter »sammen med en partner under samme varemærke eller gennem en agent« — artikel 2, nr. 18) — begrebet »betalingskortordning med tre parter« — gyldighed) 2

2018/C 123/03 Sag C-359/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. februar 2018 — straffesag mod Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA og Alnur BVBA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — vandrende arbejdstagere — social sikring — lovgivning, der finder anvendelse — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 14, nr. 1), litra a) — udstationerede arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 574/72 — artikel 11, stk. 1, litra a) — E 101-attest — beviskraft — attest, der er opnået eller gøres gældende ved svig) 3

2018/C 123/04	Sag C-380/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 73 — afgiftsgrundlag — artikel 306-310 — særordning for rejsebureauer — afgiftspligtige virksomheder udelukket fra denne ordning — fastsættelse af et samlet afgiftsgrundlag for en given periode — uforenelighed)	3
2018/C 123/05	Sag C-590/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 2008/118/EF — artikel 7 — den generelle ordning for punktafgifter — forsyning med olieprodukter uden pålæggelse af punktafgift — tankstationer ved Den Helleniske Republiks grænse til tredjelande — punktafgiftens forfald — begrebet »overgang til forbrug« af punktafgiftspligtige varer — begrebet »forlader en afgiftssuspensionsordning«)	4
2018/C 123/06	Sag C-643/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. februar 2018 — The Queen, på vegne af: American Express Co. mod The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv (EU) 2015/2366 — betalingstjenester i det indre marked — artikel 35, stk. 1 — krav for adgang til betalingssystemer for betalingstjenesteudbydere, der er meddelt tilladelse, eller registrerede betalingstjenesteudbydere — artikel 35, stk. 2, første afsnit, litra b) — kravene finder ikke anvendelse på betalingssystemer, der udelukkende består af betalingstjenesteudbydere, der tilhører en koncern — kravene finder anvendelse på betalingskortordninger med tre parter, som har indgået co-branding-ordninger eller agenturordninger — gyldighed)	5
2018/C 123/07	Sag C-144/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. februar 2018 — Lloyd's of London mod Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale Calabria — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — direktiv 2004/18/EF — udelukkelsesgrunde for deltagelse i en udbudsprocedure — forsikringstjenester — deltagelse af flere syndikater af Lloyd's of London i samme udbudsprocedure — bud underskrevet af Lloyd's of Londons generalagent for det pågældende land — gennemsigtighedsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet)	6
2018/C 123/08	Sag C-181/17: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 8. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien [Traktatbrud — transportpolitik — forordning (EF) nr. 1071/2009 — vejtransport — offentlig transporttilladelse — betingelser for tildeling — artikel 3, stk. 1 og 2 — artikel 5, litra b) — nødvendigt antal køretøjer — national lovgivning — strengere betingelser for tildeling — højere mindsteantal af køretøjer]	6
2018/C 123/09	Sag C-508/17 P: Appel iværksat den 19. august 2017 af CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 19. juni 2017 i sag T-906/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH mod Europa-Kommissionen	7
2018/C 123/10	Sag C-703/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 15. december 2017 — Adelheid Kraus mod Universität Wien	7
2018/C 123/11	Sag C-713/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig) den 21. december 2017 — Ahmad Shah Ayubi	8
2018/C 123/12	Sag C-721/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 27. december 2017 — Sebastien Vollmer og Vera Sagalov mod Swiss Global Air Lines AG	8
2018/C 123/13	Sag C-4/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. januar 2018 — Michael Winterhoff som kurator for DIREKTexpress Holding AG mod Finanzamt Ulm	9

2018/C 123/14	Sag C-5/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. januar 2018 — Jochen Eisenbeis som kurator for JUREX GmbH mod Bundeszentralamt für Steuern	10
2018/C 123/15	Sag C-16/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 9. januar 2018 — Michael Dobersberger	10
2018/C 123/16	Sag C-17/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Mureş (Rumænien) den 9. januar 2018 — Straffesag mod Virgil Mailat, Delia Elena Mailat og Apcom Select SA	11
2018/C 123/17	Sag C-22/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Darmstadt (Tyskland) den 11. januar 2018 — TopFit e.V. og Daniele Biffi mod Deutscher Leichtathletikverband e.V.	12
2018/C 123/18	Sag C-31/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 17. januar 2018 — »Elektrozpredelenie Jug« EAD mod Komisia za energino i vodno regulirane (KEVR)	12
2018/C 123/19	Sag C-122/18: Sag anlagt den 14. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	13

Retten

2018/C 123/20	Sag T-731/15: Rettens dom af 21. februar 2018 — Klyuyev mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af pengemidler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — begrundelsespligt — retsgrundlag — faktisk grundlag — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — ejendomsret — ret til omdømme — proportionalitet — beskyttelse af grundlæggende rettigheder på samme niveau som den i EU sikrede beskyttelse — ulovlighedsindsigelse)	15
2018/C 123/21	Sag T-118/16: Rettens dom af 20. februar 2018 — Deutsche Post mod EUIPO — bpost (BEPOST) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket BEPOST — det ældre EU-figurmærke ePost og det ældre nationale ordmærke POST — ikke-registreret varemærke eller et andet erhvervsmæssigt anvendt tegn POST — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — ingen skade på renommeeet og ingen udvanding — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) — realitetsbehandling af beviser fremlagt for første gang for Retten]	16
2018/C 123/22	Sag T-445/16: Rettens dom af 23. februar 2018 — Schniga mod CPVO (Gala Schnico) (Plantesorter — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for plantesorten Gala Schnico — teknisk afprøvning — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning (EF) nr. 2100/94 — ensartethed — artikel 8 i forordning nr. 2100/94 — supplerende afprøvning — artikel 57, stk. 3, i forordning nr. 2100/94 — ligebehandling — EF-Sortsmyndighedens prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 76 i forordning nr. 2100/94)	17
2018/C 123/23	Sag T-727/16: Rettens dom af 21. februar 2018 — Repower mod EUIPO — repowermap.org (REPOWER) (EU-varemærker — afgørelse truffet af et appelkammer, der tilbagekalder en tidligere afgørelse — artikel 80 i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 103 i forordning (EU) 2017/1001) — det almindelige retsprincip om tilbagekaldelse af en ulovlig forvaltningsakt)	17

2018/C 123/24	Sag T-45/17: Rettens dom af 20. februar 2018 — Kwang Yang Motor mod EUIPO — Schmidt (CK1) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket CK1 — ældre EU-figurmærke CK — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	18
2018/C 123/25	Sag T-179/17: Rettens dom af 21. februar 2018 — Laboratoire Nuxe mod EUIPO — Camille og Tariot (NYouX) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket NY ouX — ældre nationale ordmærke NUXE — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, første punktum, i forordning (EU) 2017/1001) — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lignende varer — lighed mellem tegnene — fornødent særpræg — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]	19
2018/C 123/26	Sag T-210/17: Rettens dom af 22. februar 2018 — International Gaming Projects mod EUIPO — Zitro IP (TRIPLE TURBO) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket TRIPLE TURBO — ældre EU-figurmærke TURBO — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	19
2018/C 123/27	Sag T-711/14: Rettens kendelse af 9. februar 2018 — Arcofin m.fl. mod Kommissionen (Annullationsøgsmål — statsstøtte — støtte iværksat af Belgien til fordel for finansielle kooperative selskaber i ARCO-koncernen — garantiordning til beskyttelse af kapitalindskuddene for fysiske personer, der er andelshavere i disse selskaber — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — selektiv fordel — foranstaltning, der kan fordreje eller true med at fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne — foranstaltning til afhjælpning af en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi — berettiget forventning — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling og delvis er retligt ugrundet)	20
2018/C 123/28	Sag T-436/16: Rettens kendelse af 7. februar 2018 — AEIM og Kazenas mod Kommissionen (Erstatningsøgsmål — forældelse — manglende bevis for tab — sag, som åbenbart ikke kan behandles)	21
2018/C 123/29	Sag T-919/16: Rettens kendelse af 1. februar 2018 — Collins mod Parlamentet (Privilegier og immuniteter — medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om ikke at beskytte privilegier og immuniteter — åbenbart, at sagen skal afvises — åbenbart inkompetent — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	21
2018/C 123/30	Sag T-786/16: Sag anlagt den 12. december 2017 — PV mod Kommissionen	22
2018/C 123/31	Sag T-47/18: Sag anlagt den 29. januar 2018 — UZ mod Parlamentet	24
2018/C 123/32	Sag T-54/18: Sag anlagt den 31. januar 2018 — Fashion Energy mod EUIPO — Retail Royalty (1 st AMERICAN)	25
2018/C 123/33	Sag T-62/18: Sag anlagt den 6. februar 2018 — Aeris Invest mod SRB	25
2018/C 123/34	Sag T-204/17: Rettens kendelse af 7. februar 2018 — Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) mod Kommission	27

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2018/C 123/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 112 af 26.3.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 104 af 19.3.2018

EUT C 94 af 12.3.2018

EUT C 83 af 5.3.2018

EUT C 72 af 26.2.2018

EUT C 63 af 19.2.2018

EUT C 52 af 12.2.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. februar 2018 — The Queen, på vegne af: American Express Co. mod The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-304/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) 2015/751 — interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner — artikel 1, stk. 5 — ligestilling af en betalingskortordning med tre parter med en betalingskortordning med fire parter — betingelser — en betalingskortordning med tre parter udstedelse af kortbaserede betalingsinstrumenter »sammen med en partner under samme varemærke eller gennem en agent« — artikel 2, nr. 18) — begrebet »betalingskortordning med tre parter« — gyldighed)

(2018/C 123/02)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, på vegne af: American Express Co.

Sagsøgt: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

Procesdeltagere: Diners Club International Limited og MasterCard Europe SA

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner skal fortolkes således, at det inden for rammerne af en aftale mellem en betalingskortordning med tre parter på den ene side og en partner under samme varemærke eller en agent på den anden side ikke er nødvendigt, at denne partner under samme varemærke eller denne agent handler som udsteder som omhandlet i forordningens artikel 2, nr. 2), for, at ordningen kan anses for at udstede kortbaserede betalingsinstrumenter sammen med en partner under samme varemærke eller gennem en agent og således skal anses for at være en betalingskortordning med fire parter som omhandlet i den førstnævnte bestemmelse.
- 2) Gennemgangen af det andet præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 1, stk. 5, og artikel 2, nr. 18), i forordning 2015/751.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. februar 2018 — straffesag mod Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA og Alnur BVBA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie — Belgien)

(Sag C-359/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — vandrende arbejdstagere — social sikring — lovgivning, der finder anvendelse — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 14, nr. 1), litra a) — udstationerede arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 574/72 — artikel 11, stk. 1, litra a) — E 101-attest — beviskraft — attest, der er opnået eller gøres gældende ved svig)

(2018/C 123/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i straffesagen

Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA og Alnur BVBA

Procesdeltager: Openbaar Ministerie

Konklusion

Artikel 14, nr. 1), litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 631/2004 af 31. marts 2004, samt artikel 11, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, skal fortolkes således, at når institutionen i den medlemsstat, hvori arbejdstagerne er blevet udstationeret, har forelagt den institution, der har udstedt E 101-attester, en anmodning om fornyet undersøgelse og tilbagekaldelse af disse attester i lyset af oplysninger indhentet under en retslig efterforskning, der har givet grundlag for at fastslå, at attesterne er blevet opnået eller gjort gældende ved svig, og når den udstedende institution har undladt at tage hensyn til disse oplysninger med henblik på den fornyede undersøgelse af, om udstedelsen af de nævnte attester er sket på et korrekt grundlag, kan den nationale ret i forbindelse med en sag, der føres mod personer, som er mistænkt for at have benyttet sig af arbejdstagere udstationeret under dække af sådanne attester, se bort fra disse attester, såfremt denne ret på grundlag af de nævnte oplysninger og under overholdelse af de med retten til en retfærdig rettergang forbundne garantier, som skal indrømmes disse personer, konstaterer, at der foreligger en sådan svig.

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-380/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 73 — afgiftsgrundlag — artikel 306-310 — særordning for rejsebureauer — afgiftspligtige virksomheder udelukket fra denne ordning — fastsættelse af et samlet afgiftsgrundlag for en given periode — uforenelighed)

(2018/C 123/04)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Owsiany-Hornung og M. Wasmeier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og R. Kanitz, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Nederlandene (ved M.K. Bulterman, C.S. Schillemans og B. Koopman, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 73 og artikel 306-310 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet den har udelukket rejseydelser leveret til afgiftspligtige, som anvender ydelserne til brug for deres virksomhed, fra merværdiafgiftssærligheden, som finder anvendelse på rejsebureauer, og idet den i de tilfælde, hvor denne særlighed finder anvendelse på rejsebureauer, har tilladt disse at fastsætte et samlet merværdiafgiftsgrundlag for ydelseskategorier eller for samtlige ydelser, der er leveret i løbet af en afgiftsperiode.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 29.8.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-590/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2008/118/EF — artikel 7 — den generelle ordning for punktafgifter — forsyning med olieprodukter uden pålæggelse af punktafgift — tankstationer ved Den Helleniske Republiks grænse til tredjelande — punktafgiftens forfald — begrebet »overgang til forbrug« af punktafgiftspligtige varer — begrebet »forlader en afgiftssuspensionsordning«)

(2018/C 123/05)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Tomat og A. Kyratsou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E.-M. Mamouna og M. Tassopoulou, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF, idet den har vedtaget og opretholdt en lovgivning, som tillader salget af afgiftsfrie olieprodukter på tankstationer tilhørende Katastimata Aforologiton Eidon AE ved grænseovergangene Kipoi Evrou (Grækenland), Kakavia (Grækenland) og Evzonoï (Grækenland), som alle er beliggende i regioner, der grænser op til tredjelande — nemlig henholdsvis Republikken Tyrkiet, Republikken Albanien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. februar 2018 — The Queen, på vegne af: American Express Co. mod The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-643/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv (EU) 2015/2366 — betalingstjenester i det indre marked — artikel 35, stk. 1 — krav for adgang til betalingssystemer for betalingstjenesteudbydere, der er meddelt tilladelse, eller registrerede betalingstjenesteudbydere — artikel 35, stk. 2, første afsnit, litra b) — kravene finder ikke anvendelse på betalingssystemer, der udelukkende består af betalingstjenesteudbydere, der tilhører en koncern — kravene finder anvendelse på betalingskortordninger med tre parter, som har indgået co-branding-ordninger eller agenturordninger — gyldighed)

(2018/C 123/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, på vegne af: American Express Co.

Sagsøgt: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

Procesdeltagere: Diners Club International Limited og MasterCard Europe SA

Konklusion

- 1) Artikel 35, stk. 2, første afsnit, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF skal fortolkes således, at en betalingskortordning med tre parter, som har indgået en co-branding-ordning med en partner under samme varemærke, ikke fratages den ret til at være undtaget, som er fastsat i denne bestemmelse, og derfor ikke er underlagt kravene i direktivets artikel 35, stk. 1, i tilfælde, hvor denne partner under samme varemærke ikke er en betalingstjenesteudbyder og ikke udbyder betalingstjenester i den pågældende betalingskortordning i relation til det co-brandede produktudbud. En betalingskortordning med tre parter, som har benyttet sig af en agent med henblik på udbud af betalingstjenester, fratages derimod denne ret til at være undtaget og er derfor underlagt de krav, som er fastsat i nævnte artikel 35, stk. 1.
- 2) Gennemgangen af det præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan anfægte gyldigheden af artikel 35 i direktiv 2015/2366.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. februar 2018 — Lloyd's of London mod Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale Calabria — Italien)

(Sag C-144/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — direktiv 2004/18/EF — udelukkelsesgrunde for deltagelse i en udbudsprocedure — forsikringstjenester — deltagelse af flere syndikater af Lloyd's of London i samme udbudsprocedure — bud underskrevet af Lloyd's of Londons generalagent for det pågældende land — gennemsigtighedsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet)

(2018/C 123/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale Calabria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lloyd's of London

Sagsøgt: Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria

Konklusion

Gennemsigtighedsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, som følger af artikel 49 TEUF og 56 TEUF og er indeholdt i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som ikke giver mulighed for at udelukke to af Lloyd's syndikater fra at deltage i samme offentlige udbud af forsikringstjenester, alene fordi begge deres bud er underskrevet af Lloyd's generalagent for denne medlemsstat, men som derimod giver mulighed for at udelukke dem, hvis det på grundlag af uigendrivelige beviser fremstår, at deres bud ikke er udarbejdet uafhængigt.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 3.7.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 8. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-181/17) ⁽¹⁾

[Traktatbrud — transportpolitik — forordning (EF) nr. 1071/2009 — vejtransport — offentlig transporttilladelse — betingelser for tildeling — artikel 3, stk. 1 og 2 — artikel 5, litra b) — nødvendigt antal køretøjer — national lovgivning — strengere betingelser for tildeling — højere mindsteantal af køretøjer]

(2018/C 123/08)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og J. Rius, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved V. Ester Casas, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 5, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF, idet det har krævet af virksomhederne, at disse råder over mindst tre køretøjer for at opnå en offentlig transporttilladelse.
- 2) Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 195 af 19.6.2017.

Appel iværksat den 19. august 2017 af CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 19. juni 2017 i sag T-906/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-508/17 P)

(2018/C 123/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (ved Rechtsanwalt A. Schuster)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) har ved afgørelse af 8. februar 2018 forkastet appellen og bestemt, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 15. december 2017 — Adelheid Krahl mod Universität Wien

(Sag C-703/17)

(2018/C 123/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Appellant: Adelheid Krahl

Indstævnt: Universität Wien

Præjudicielle spørgsmål

Spørgsmål 1:

Skal EU-retten, navnlig artikel 45 TEUF, artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 (¹) af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen og artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den er til hinder for en ordning, hvorefter fagligt relevante tidligere beskæftigelsesperioder, som er tilbagelagt af et medlem af undervisningspersonalet ved Universität Wien, uanset om der er tale om beskæftigelsesperioder ved Universität Wien eller ved andre inden- eller udenlandske universiteter eller sammenlignelige institutioner, kun kan medregnes med sammenlagt op til tre eller fire år?

Spørgsmål 2:

Er en aflønningsordning, hvorefter fagligt relevante tidligere beskæftigelsesperioder ikke medregnes fuldt ud, men som samtidig knytter en højere aflønning til varigheden af ansættelsen hos den samme arbejdsgiver, i strid med arbejdskraftens frie bevægelighed i henhold til artikel 45, stk. 2, TEUF og artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 141, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig)
den 21. december 2017 — Ahmad Shah Ayubi**

(Sag C-713/17)

(2018/C 123/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ahmad Shah Ayubi

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 29 i direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾, hvorefter en medlemsstat er forpligtet til at yde personer med international beskyttelse (i den medlemsstat, der har tildelt denne beskyttelse) den nødvendige sociale bistand, som statsborgere i en medlemsstat modtager, fortolkes således, at den opfylder de kriterier om direkte anvendelighed, som Domstolen har udviklet i sin praksis?
- 2) Skal artikel 29 i direktiv 2011/95/EU fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som kun yder asylberettigede med permanent opholdstilladelse social bistand i form af behovsorienteret mindstesikring i fuldt omfang og dermed i samme omfang som medlemsstatens statsborgere, men nedsætter den sociale bistand fra den behovsorienterede mindstesikring for de asylberettigede, der kun har fået tildelt en tidsbegrænset opholdstilladelse, og dermed med hensyn til den sociale bistands størrelse sidestiller disse med personer med subsidær beskyttelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 27. december
2017 — Sebastien Vollmer og Vera Sagalov mod Swiss Global Air Lines AG**

(Sag C-721/17)

(2018/C 123/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sebastien Vollmer og Vera Sagalov

Sagsøgt: Swiss Global Air Lines AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan der også foreligge en ret til kompensation i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾, når en luftfartspassager som følge af en forsinkelse på under tre timer i forhold til det planlagte ankomsttidspunkt ikke når en direkte tilsluttet flyforbindelse, og dette medfører en forsinket ankomst til det endelige bestemmelsessted på tre timer eller mere, men de to flyvninger blev varetaget af forskellige luftfartsselskaber?
- 2) Kan der også foreligge en ret til kompensation i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004, når de forskellige luftfartsselskaber indgår i samme koncern?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. januar 2018 —
Michael Winterhoff som kurator for DIREKTexpress Holding AG mod Finanzamt Ulm**

(Sag C-4/18)

(2018/C 123/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Michael Winterhoff som kurator for DIREKTexpress Holding AG

Sagsøgt: Finanzamt Ulm

Præjudicielt spørgsmål

Er en erhvervsdrivende, der foretager forkyndelse af dokumenter i henhold til offentligretlige bestemmelser, en »befordringspligtig virksomhed« som omhandlet i artikel 2, nr. 13), i direktiv 97/67/EF af 15. december 1997⁽¹⁾, som helt eller delvist opfylder befordringspligten, og er disse ydelser fritaget for afgift i henhold til artikel 132, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽²⁾?

⁽¹⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15.12.1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT 1998, L 15, s. 14).

⁽²⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. januar 2018 —
Jochen Eisenbeis som kurator for JUREX GmbH mod Bundeszentralamt für Steuern**

(Sag C-5/18)

(2018/C 123/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jochen Eisenbeis som kurator for JUREX GmbH

Sagsøgt: Bundeszentralamt für Steuern

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forkyndelse af dokumenter i henhold til offentligretlige bestemmelser (retspleje- og lovregler, der gælder for administrativ forkyndelse — postlovens § 33, stk. 1) en tjeneste, der er omfattet af befordringspligten, i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 ⁽¹⁾ (postdirektivet)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Er en erhvervsdrivende, der foretager forkyndelse af dokumenter i henhold til offentligretlige bestemmelser, en »befordringspligtig virksomhed« som omhandlet i artikel 2, nr. 13), i direktiv 97/67/EF af 15. december 1997, som helt eller delvist opfylder befordringspligten, og er disse tjenester fritaget for afgift i henhold til artikel 132, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem?

⁽¹⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15.12.1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT 1998, L 15, s. 14).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 9. januar
2018 — Michael Dobersberger**

(Sag C-16/18)

(2018/C 123/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Michael Dobersberger

Intervenient: Magistrat der Stadt Wien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter anvendelsesområdet for direktiv 96/71/EF⁽¹⁾ af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (herefter også kort benævnt »direktivet«), navnlig dets artikel 1, stk. 3, litra a), tillige levering af tjenesteydelser, så som forplejning af passagerer med mad og drikke, service ombord eller rengøringsydelser, som udføres af arbejdstagere i en tjenesteydelsesvirksomhed, der har hjemsted i udstationeringsmedlemsstaten (Ungarn) med henblik på opfyldelse af en kontrakt med en jernbanevirksomhed, der har hjemsted i værtsmedlemsstaten (Østrig), når disse tjenesteydelser leveres om bord på internationale tog, der ligeledes kører igennem værtsmedlemsstaten?
- 2) Omfatter direktivets artikel 1, stk. 3, litra a), tillige den situation, at en tjenesteydelsesvirksomhed, der har hjemsted i udstationeringsmedlemsstaten, ikke leverer de tjenesteydelser, der er nævnt i spørgsmål 1), med henblik på opfyldelse af en kontrakt med jernbanevirksomheden i værtsmedlemsstaten, som i sidste instans drager nytte af tjenesteydelserne (modtageren af tjenesteydelserne), men med henblik på opfyldelse af en kontrakt med en anden virksomhed i værtsmedlemsstaten, som på sin side har indgået en kontrakt med jernbanevirksomheden (underkontrahentkæde)?
- 3) Omfatter direktivets artikel 1, stk. 3, litra a), tillige den situation, at en tjenesteydelsesvirksomhed, der er etableret i udstationeringsmedlemsstaten, ikke benytter egne arbejdstagere ved levering af de tjenesteydelser, der er nævnt i spørgsmål 1), men personale ansat i en anden virksomhed, som blev stillet til dens rådighed allerede i udstationeringsmedlemsstaten?
- 4) Uanset besvarelsen af spørgsmål 1), 2) og 3): Er EU-retten, navnlig fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 og 57 TEUF), til hinder for en national ordning, hvorefter det er et ufravigeligt krav, at virksomheder, der udstationerer arbejdstagere på en anden medlemsstats område med henblik på levering af en tjenesteydelse, overholder arbejds- og ansættelsesvilkår i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktivets artikel 3, stk. 1, samt overholder forpligtelser i tilknytning hertil (så som navnlig forpligtelsen til at anmelde grænseoverskridende udstationering af arbejdstagere til en myndighed i værtsmedlemsstaten samt til at medbringe dokumentation for størrelsen af lønnen til disse arbejdstagere og for, at de er omfattet af en social sikringsordning), tillige i de tilfælde, hvor de arbejdstagere, der er blevet udstationeret på tværs af grænserne, (for det første) tilhører det mobile personale i en jernbanevirksomhed, der driver grænseoverskridende virksomhed eller en virksomhed, der leverer tjenesteydelser, der er typiske for en jernbanevirksomhed (forplejning af passagerer med mad og drikke; service om bord) i tog, der passerer grænserne mellem medlemsstaterne, og hvor udstationeringen (for det andet) overhovedet ikke beror på en tjenesteydelsesaftale, eller i det mindste ikke beror på en aftale om levering af tjenesteydelser mellem den udstationerende virksomhed og tjenesteydelsesmodtageren, der driver virksomhed i en anden medlemsstat, idet den udstationerende virksomheds forpligtelse over for tjenesteydelsesmodtageren — der driver virksomhed i en anden medlemsstat ved hjælp af underkontrahenter (en underkontrahentkæde) — og hvor det udstationerede personale, der (for det tredje) ikke er ansat af den udstationerende virksomhed, men af en tredjemand, som overlod sine ansatte til den udstationerende virksomhed allerede i den medlemsstat, hvor den udstationerende virksomhed har hjemsted?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16.12.1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997, L 18, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Mureş (Rumænien) den 9. januar 2018 —
Straffesag mod Virgil Mailat, Delia Elena Mailat og Apcom Select SA**

(Sag C-17/18)

(2018/C 123/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Mureş

Parter i hovedsagen

Sagsøgte: Virgil Mailat, Delia Elena Mailat og Apcom Select SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør indgåelsen af en aftale, hvorefter et selskab til et andet selskab udlejer en fast ejendom, hvori der tidligere blev udøvet særlig restaurantvirksomhed, idet aftalen også omfatter samtlige blivende investeringsgoder og inventar, og det lejende selskab fortsætter samme restaurantvirksomhed under samme navn som tidligere, virksomhedsoverdragelse i medfør af artikel 19 og 29 i direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, udgør den omhandlede transaktion da levering af tjenesteydelser, som kan opfattes som udlejning af fast ejendom i overensstemmelse med momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra l), eller en sammensat levering af tjenesteydelser, som ikke kan kvalificeres som udlejning af fast ejendom og derfor er momspligtig i henhold til loven?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Darmstadt (Tyskland) den 11. januar 2018 — TopFit e.V. og Daniele Biffi mod Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Sag C-22/18)

(2018/C 123/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: TopFit e.V. og Daniele Biffi

Sagsøgt: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 18, 21 og 165 TEUF fortolkes således, at bestemmelsen i et regelsæt for atletik, som et idrætsforbund i en medlemsstat har opstillet, og hvorefter en person kun kan deltage i nationale mesterskaber, såfremt vedkommende er statsborger i den pågældende medlemsstat, udgør ulovlig forskelsbehandling?
- 2) Skal artikel 18, 21 og 165 TEUF fortolkes således, at et idrætsforbund udsætter amatørsportsudøvere, der ikke er statsborgere i medlemsstaten, for ulovlig forskelsbehandling, når forbundet ganske vist giver dem adgang til at deltage i nationale mesterskaber men kun lader dem starte »uden for« en konkurrence eller »uden medregning« af deres resultat og ikke lader dem deltage i finaler?
- 3) Skal artikel 18, 21 og 165 TEUF fortolkes således, at et idrætsforbund udsætter amatørsportsudøvere, der ikke er statsborgere i medlemsstaten, for ulovlig forskelsbehandling, når forbundet udelukker dem fra tildeling af nationale titler og placeringer i konkurrencer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 17. januar 2018 — »Elektrorazpredelenie Jug« EAD mod Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Sag C-31/18)

(2018/C 123/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Elektrozpredelenie Jug« EAD

Sagsøgt: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 2, nr. 3) og 5), i direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at det eneste kriterium for sondringen mellem distributionsnettet og transmissionsnettet og dermed mellem aktiviteterne »distribution« og »transmission« af elektricitet er spændingsniveauet, og at medlemsstaterne trods deres handlefrihed til at henføre netbrugerne til den ene eller den anden type af net (transmissions- eller distributionsnet) ikke må indføre ejendomsretten til de aktiver, der benyttes til at udøve disse aktiviteter, som et yderligere kriterium for sondringen mellem aktiviteterne transmission og distribution?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal de elektricitetskunder, som har en tilslutning til mellemspændingsnettet, altid behandles som kunder hos den distributionsnetoperatør, der har licens for det pågældende område, uafhængigt af ejerforholdet til det udstyr, som disse kunders elektriske anlæg direkte er tilsluttet, og uafhængigt af de aftaler, som kunderne har direkte med transmissionsnetoperatøren?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er nationale bestemmelser som bestemmelsen i § 1, nr. 44, sammenholdt med nr. 20 i de supplerende bestemmelser til energiloven, hvorefter »transmission af elektricitet« er transport af elektricitet via transmissionsnettet, og »elektricitetstransmissionsnettet« er helheden af elektriske ledninger og anlæg, som tjener til transmission, transformation af elektriciteten fra højspænding til mellemspænding og omfordeling af energistrømmene, forenelige med ånden i og formålet med direktiv 2009/72/EF? Er — på de samme betingelser — nationale bestemmelser som energilovens artikel 88, stk. 1: »Distribution af elektricitet og drift af elektricitetsdistributionsnettene udøves af distributionsnetoperatører, som er ejere af sådanne net i et begrænset område, og som har fået licens til at distribuere elektricitet i det pågældende område« lovlige?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT 2009, L 211, s. 55).

Sag anlagt den 14. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-122/18)

(2018/C 123/19)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og C. Zadra, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EUT 2011, L 48, s. 1), navnlig de i dette direktivs artikel 4 omhandlede forpligtelser, idet den har undladt og fortsat undlader at sikre, at de offentlige myndigheders tilbagebetaling af deres handelsgæld ikke overskrider fristerne på 30 eller 60 kalenderdage.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det fremgår af de beviser, som Kommissionen er i besiddelse af, og som er baseret på oplysninger, som Den Italienske Republik er fremkommet med under den administrative procedure, at de betalingsfrister på 30 og 60 dage, som er fastsat i artikel 4 i direktiv 2011/7/EU om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner, overskrides ikke blot af enkelte enheder, men af hele kategorier af offentlige myndigheder, og dette ikke kun i forbindelse med en enkelt handelstransaktion, men i form af gennemsnitlige betalingsfrister, dvs. i forhold til samtlige transaktioner, som disse myndigheder har indgået, og endelig er disse overskridelser ikke sket i et begrænset tidsrum, men derimod vedvarende siden september 2014 indtil anlæggelsen af nærværende søgsmål. Kommissionen er af den opfattelse, at det er godtgjort, at der foreligger en fortsat og systematisk tilsidesættelse af direktivets artikel 4.

RETTE

Rettens dom af 21. februar 2018 — Klyuyev mod Rådet

(Sag T-731/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af pengemidler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — begrundelsespligt — retsgrundlag — faktisk grundlag — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — ejendomsret — ret til omdømme — proportionalitet — beskyttelse af grundlæggende rettigheder på samme niveau som den i EU sikrede beskyttelse — ulovlighedsindsigelse)

(2018/C 123/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sergiy Klyuyev (Donetsk, Ukraine) (ved solicitors R. Gherson og T. Garner, B. Kennelly, QC, samt barrister J. Pobjoy)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved Á. de Elera San Miguel Hurtado og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første Rådets afgørelse (FUSP) af 5. oktober 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 259, s. 23) og Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1777 af 5. oktober 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 259, s. 3), for det andet Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 76) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 1), og for det tredje Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 34) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, som er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af Rådets afgørelse 2014/119 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som Sergiy Klyuyevs navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.
- 2) Virkningerne af artikel 1 i afgørelse 2017/381 og artikel 1 i gennemførelsesforordning nr. 2017/374 opretholdes over for Sergiy Klyuyev, indtil udløbet af den frist for iværksættelse af appel, der er fastsat i artikel 56, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, eller, såfremt appel iværksættes inden for denne frist, indtil appellen forkastes eller afvises.

- 3) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 4) Sergiy Klyuyev bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger for så vidt angår den annullationspåstand, som er nedlagt i stævningen og den første anmodning om tilpasning.
- 5) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sergiy Klyuyev afholdte omkostninger for så vidt angår påstanden om delvis annullation af afgørelse 2017/381 og af gennemførelsesforordning 2017/374, der er nedlagt i den anden anmodning om tilpasning.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Retten dom af 20. februar 2018 — Deutsche Post mod EUIPO — bpost (BEPOST)

(Sag T-118/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket BEPOST — det ældre EU-figurmærke ePost og det ældre nationale ordmærke POST — ikke-registreret varemærke eller et andet erhvervsmæssigt anvendt tegn POST — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — ingen skade på renommeeet og ingen udvanding — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) — realitetsbehandling af beviser fremlagt for første gang for Retten]

(2018/C 123/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne K. Hamacher og G. Müllejäns)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, G. Sakalaite-Orlovskiene og D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: bpost NV (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne L. Hubert og K. Ongena, derefter ved advokaterne H. Dhondt og J. Cassiman)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. januar 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 3107/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Deutsche Post og bpost.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Deutsche Post AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 10.5.2016.

Retten dom af 23. februar 2018 — Schniga mod CPVO (Gala Schnico)(Sag T-445/16) ⁽¹⁾

(Plantesorter — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for plantesorten Gala Schnico — teknisk afprøvning — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning (EF) nr. 2100/94 — ensartethed — artikel 8 i forordning nr. 2100/94 — supplerende afprøvning — artikel 57, stk. 3, i forordning nr. 2100/94 — ligebehandling — EF-Sortsmyndighedens prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 76 i forordning nr. 2100/94)

(2018/C 123/22)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Schniga GmbH (Bolzano, Italien) (ved advokaterne G. Würtenberger og R. Kunze)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (ved M. Ekvad, F. Mattina og U. Braun-Mlodecka, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. april 2016 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden (sag A 005/2014) vedrørende en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for plantesorten Gala Schnico.

Konklusion

- 1) EF-Sortsmyndigheden (CPVO) frifindes.
- 2) Schniga GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

Retten dom af 21. februar 2018 — Repower mod EUIPO — repowermap.org (REPOWER)(Sag T-727/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — afgørelse truffet af et appelkammer, der tilbagekalder en tidligere afgørelse — artikel 80 i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 103 i forordning (EU) 2017/1001) — det almindelige retsprincip om tilbagekaldelse af en ulovlig forvaltningsakt)

(2018/C 123/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Repower AG (Brusio, Schweiz) (ved advokaterne R. Kunz-Hallstein og H.P. Kunz-Hallstein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: repowermap.org (Bern, Schweiz) (ved advokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. august 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2311/2014-5 (REV)), vedrørende en ugyldighedssag mellem repowermap.org og Repower.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Repower AG og repowermap.org afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 12.12.2016.

Rettens dom af 20. februar 2018 — Kwang Yang Motor mod EUIPO — Schmidt (CK1)

(Sag T-45/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket CK1 — ældre EU-figurmærke CK — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 123/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kwang Yang Motor Co., Ltd (Kaohsiung, Taiwan) (ved advokaterne A. González Hähnlein og A. Kleinheyer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Udo Schmidt (Reken, Tyskland) (ved advokaterne G. Rother og J. Vogtmeier)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. november 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2193/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Udo Schmidt og Kwang Yang Motor

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Kwang Yang Motor Co., Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Rettens dom af 21. februar 2018 — Laboratoire Nuxe mod EUIPO — Camille og Tariot (NYouX)(Sag T-179/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket NY ouX — ældre nationale ordmærke NUXE — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, første punktum, i forordning (EU) 2017/1001) — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lignende varer — lighed mellem tegnene — fornødent særpræg — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]

(2018/C 123/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Laboratoire Nuxe (Paris, Frankrig) (ved advokaterne P. Wilhelm og J. Roux)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Élisabeth Camille (Alicante, Spanien) og Jean-Yves Tariot (Alicante)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. januar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 718/2016-5) vedrørende en indsigelsessag mellem på den ene side Laboratoire Nuxe og på den anden side Élisabeth Camille og Jean-Yves Tariot.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 16. januar 2017 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 718/2016-5) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Rettens dom af 22. februar 2018 — International Gaming Projects mod EUIPO — Zitro IP (TRIPLE TURBO)(Sag T-210/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket TRIPLE TURBO — ældre EU-figurmærke TURBO — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 123/26)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (ved advokat M. Garayalde Niño)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Canela Giménez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. februar 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 119/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Zitro IP og International Gaming Projects.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 8. februar 2017 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 119/2016-4), annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de International Gaming Projects Ltd afholdte omkostninger.
- 3) Zitro IP Sàrl bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

Rettens kendelse af 9. februar 2018 — Arcofin m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-711/14) ⁽¹⁾

(Annullations søgsmål — statsstøtte — støtte iværksat af Belgien til fordel for finansielle kooperative selskaber i ARCO-koncernen — garantiordning til beskyttelse af kapitalindskuddene for fysiske personer, der er andelshavere i disse selskaber — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — selektiv fordel — foranstaltning, der kan fordreje eller true med at fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne — foranstaltning til afhjælpning af en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi — berettiget forventning — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling og delvis er retligt ugrundet)

(2018/C 123/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Arcofin SCRL (Bruxelles, Belgien), Arcopar SCRL (Bruxelles) og Arcoplus (Bruxelles) (ved advokaterne R. Martens, A. Verlinden og C. Maczkovics)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/686/EU af 3. juli 2014 om statsstøtte SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) ydet af Belgien — Garantiordning til beskyttelse af individuelle andelshavere i finansielle kooperativer (EUT 2014, L 284, s. 53).

Konklusion

- 1) Søgsmålet forkastes, idet det er åbenbart, at det delvis ikke kan antages til realitetsbehandling og delvis er retligt ugrundet.
- 2) Arcofin SCRL, Arcopar SCRL og Arcoplus betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettenns kendelse af 7. februar 2018 — AEIM og Kazenas mod Kommissionen(Sag T-436/16) ⁽¹⁾*(Erstatningssøgsmål — forældelse — manglende bevis for tab — sag, som åbenbart ikke kan behandles)*

(2018/C 123/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Frankrig) og Philippe Kazenas (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat B. Wizel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved S. Delaude og S. Lejeune, derefter ved S. Delaude, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 268 TEUF om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af korruptionshandlinger begået af en tjenestemand ved Kommissionen.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Application électronique industrielle moderne (AEIM) og Philippe Kazenas betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Rettenns kendelse af 1. februar 2018 — Collins mod Parlamentet(Sag T-919/16) ⁽¹⁾*(Privilegier og immuniteter — medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om ikke at beskytte privilegier og immuniteter — åbenbart, at sagen skal afvises — åbenbart inkompetent — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)*

(2018/C 123/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jane Maria Collins (Hotham, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor I. Anderson)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved S. Alonso de León og M. Dean, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

For det første søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 25. oktober 2016 om ikke at beskytte sagsøgerens immunitet og privilegier, for det andet søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning af det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt ved denne lejlighed, og for det tredje påstand om, at Retten tager stilling til sagsøgerens påstand om beskyttelse af hendes immunitet og privilegier.

Konklusion

- 1) *Europa-Parlamentet frifindes.*
- 2) *Jane Maria Collins bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 70 af 6.3.2017.

Sag anlagt den 12. december 2017 — PV mod Kommissionen**(Sag T-786/16)**

(2018/C 123/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PV (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Annullation af de anfægtede afgørelser af 31. maj 2016 og af 5. juli 2016 om lønindeholdelser, med hensyn til hvilke sagsøgeren har indgivet klager i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, henholdsvis den 29. juli 2016 (R/492/16) og den 30. juli 2016 (R/493/16) og som begge blev forkastet den 28. november 2016.
- Annullation af de anfægtede afgørelser af 15. september 2016 og af 11. juli 2016 om lønindeholdelser og nulstilling af lønnen fra juli 2016, med hensyn til hvilke sagsøgeren har indgivet klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, den 19. september 2016 (R/496/16), som blev forkastet den 17. januar 2017.
- Annullation af den anfægtede afgørelse af 21. september 2016, hvori sagsøgeren fik meddelelse om en samlet gæld på 42 704,74 EUR til Kommissionen og med hensyn til hvilken der blev indgivet klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, den 8. november 2016 (R/556/16), som blev forkastet den 17. januar 2017.
- Annullation af den anfægtede debetnota nr. 32441709991 af 20. juli 2017 på 42 704,74 EUR, med krav om betaling af den anfægtede gæld på 42 704,74 EUR, med hensyn til hvilken der blev indgivet klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, den 31. juli 2017 (R/346/17), som blev forkastet den 29. november 2017.
- Annullation af afgørelsen om tilbagekaldelse, vedtaget af trepartsansættelsesmyndigheden den 26. juli 2016, med hensyn til hvilken sagsøgeren har indgivet klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, den 3. oktober 2016 (R/510/16), som blev forkastet den 2. februar 2017, samt annullation af den disciplinære forfølgning CMS 13/087 i dens helhed.
- Sagsøgeren tildeles erstatning for det tab, der er forvoldt ved den psykiske chikane i GD EMPLOI, GD BUDGET og GD INTERPRETARIAT samt af lægetjenesten, Kommissionens lønkontor (PMO) og GD HR, idet den første chikane går tilbage til oktober 2008.

— Annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapporter for 2014, 2015 og 2016 på grund af chikane i GD SCIC

og tildeling af erstatning på grundlag af artikel 340 TEUF:

— Tildeling af erstatning for sagsøgerens ikke-økonomiske tab på 889 000 EUR og økonomiske tab på 132 828,67 EUR som følge af disse anfægtede afgørelser, idet disse tab, med forbehold for en ny opgørelse heraf, fastsættes til 1 021 828,67 EUR med tillæg af morarenter indtil fuld betaling sker.

subsidiært, henset til den forvoldte chikane og til anvendelsen af »intellektuelt falsk«, hvilket gør, at sådanne ulovligheder ikke kan tolereres i Unionens retsorden:

— Annullation af alle de andre klager om lønindeholdelse for perioden fra marts 2015 — juli 2016 — dvs. 12 afgørelser af 9.2.2015, 30.3.2015, 5.5.2015, 24.6.2015, 1.10.2015, 12.11.2015, 15.1.2016, 22.4.2016, 31.5.2016, 5.7.2016, 15.9.2016 og 11.7.2016, samt af alle afslag på sagsøgerens ansøgninger om annullation, dvs. afgørelserne R/1110/14 af 11.3.2015, R/225/15 af 3. juli 2015, R/292/15 af 23. juli 2015, R/376/15 af 18. august 2015, R/419/15 af 25. september 2015, R/496/15 af 23. oktober 2015, R/787/15 og R/788/16 og R/71/16 af 21. marts 2016 samt R/282/16 af 12. september 2016.

— Annullation af alle afgørelser om afslag, som vedrører klager over bedømmelsesprocedurer, dvs. afslag R/1100/14 af 12. marts 2015, R/313/15 af 11. august 2015, R/676/15 af 13. oktober 2015, R/127/16 og R/128/16 af 7. juni 2016 og R/342/16 af 21. september 2016.

— Annullation af alle afslag på ansøgningerne om bistand — vedtægtens artikel 24 — henholdsvis af 23. oktober 2014, af 20. januar 2015, af 20. marts 2015, af 30. juli 2015 (ansøgning D/322/15), af 15. marts 2016 (ansøgning D/776/15) og af 18. maj 2016.

— Annullation af alle de »lægelige udtalelser« om ubegrundet fravær fra Dr. [X] af 16. og 18. juli 2014, 8. august 2014, 4. september 2014, 4. december 2014, 4. februar 2015, 13. april 2015, 4. juni 2015, 11. august 2015, 14. oktober 2015, 4. december 2015, 5. februar 2016, 22. marts 2016, 18. april 2016, 3. juni 2016, 30. juni 2016 og af 25. juli 2016.

— Annullation af de »lægelige udtalelser« af 27. juni 2014 fra Dr. [X] og af 10. oktober 2014 fra Dr. [Y], som sendte sagsøgeren tilbage til vedkommendes chikanører.

— Annullation af afslaget på den administrative klage R/182/16 af 14. juli 2016, indgivet den 22. marts 2016, over et ubegrundet fravær af 16. og 17. marts 2016 på sagsøgerens bopæl.

— Annullation af alle skrivelserne om gæld af henholdsvis 10. marts 2015, 11. maj 2015, 10. juni 2015, 11. august 2015, 13. november 2015, 9. december 2015 og 18. juli 2016 samt af skrivelserne af 21. juni 2016 og af 21. september 2016 vedrørende forhåndsunderretning om debetskrivelsen.

og under alle omstændigheder:

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 1, 3, 4 og 31, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt af artikel 1e, stk. 2, og artikel 12a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), som fastsætter et forbud mod psykisk chikane.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 21a, artikel 22b og artikel 23 om forbud mod at begå ulovlige handlinger.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgsprincippet og af princippet om bistand i strid med vedtægtens artikel 24.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 59 og om forkert fortolkning af vedtægtens artikel 60.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 41 og artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som henholdsvis vedrører uvildig behandling, retten til at blive hørt og retten til et forsvar, samt af artikel 3 i bilag IX til vedtægten vedrørende retten til at blive hørt af ansættelsesmyndigheden inden henvisning til Disciplinærrådet, og i overensstemmelse med retspraksis i sagen Kerstens mod Kommissionen (dom af 14.2.2017, Kerstens mod Kommissionen, T-270/16 P, ikke offentliggjort i Sml., EU:T:2017:74).

Sagsøgeren har ligeledes nedlagt påstand om tildeling af en erstatning på 889 000 EUR for det ikke-økonomiske tab og på 132 828,67 EUR for det økonomiske tab i overensstemmelse med artikel 340 TEUF.

Sag anlagt den 29. januar 2018 — UZ mod Parlamentet

(Sag T-47/18)

(2018/C 123/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: UZ (repræsenteret ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Det fastslås:

- Afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 27. februar 2017 om at pålægge sagsøgeren den disciplinære sanktion degradering fra lønklasse AD13, løntrin 3, til lønklasse AD12, løntrin 3, med virkning fra den 1. marts 2017 og nulstilling af de point for fortjeneste, der er optjent i lønklasse AD13, annulleres.
- Afgørelsen om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af artikel 3 og artikel 22 i bilag IX til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), for så vidt som sagsøgeren ikke blev hørt af ansættelsesmyndigheden som grundlag for dens afgørelse i henhold til artikel 3 i bilag IX eller før afslag på hans ansøgning om bistand i henhold til vedtægtens artikel 24.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 9, artikel 10 og artikel 16 i bilag IX til vedtægten, for så vidt som den anfægtede disciplinære afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet og pålægger sagsøgeren en samlet sanktion, der ikke er fastsat i bilag IX til vedtægten, nemlig degradering i lønklasse, ophævelse af point for fortjeneste og fratagelse af alle lederopgaver.
3. Tredje anbringende om, at disciplinærrådets arbejde er ulovligt, for så vidt som sidstnævnte ikke blot fik forelagt sagen ulovligt, uden at sagsøgeren blev hørt på forhånd, men ligeledes under hele proceduren tilsidesatte retten til forsvar.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 24, navnlig for så vidt som ansættelsesmyndigheden ikke hørte sagsøgeren, inden den afslog hans ansøgning om bistand.

Sag anlagt den 31. januar 2018 — Fashion Energy mod EUIPO — Retail Royalty (1st AMERICAN)

(Sag T-54/18)

(2018/C 123/32)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Fashion Energy Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne T. Müller og F. Togo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Fashion Energy Srl

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket 1st AMERICAN — registreringsansøgning nr. 8 622 078

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. november 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 693/2017-2)

Påstande

- Sagen udsættes i henhold til artikel 69, litra d), i Rettens procesreglement indtil der er truffet endelig og bindende afgørelse om anmodningen om delvis fortabelse af EU-varemærke nr. 005066113, hvorpå indsigelsen er støttet.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af princippet om *audi alteram partem*
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 6. februar 2018 — Aeris Invest mod SRB

(Sag T-62/18)

(2018/C 123/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Aeris Invest Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías og A. Lois Perreau de Pinninck)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet af klagenævnet for Den Fælles Afviklingsinstans den 28. november 2017 i sag 43/2017 og den bekræftende afgørelse SRB/CM01/ARES(2017)4898090 af 6. september 2017 annulleres.

- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om at afgørelse SRB/EES/2017/01 om aktindsigt i Den Fælles Afviklingsinstans' dokumenter (herefter »afgørelsen om aktindsigt«) tilsidesætter artikel 90 i forordning nr. 806/2014 og artikel 4 i forordning nr. 1049/2001, for så vidt som den dels regulerer retten til aktindsigt uden hjemmel, dels indfører undtagelser til retten til aktindsigt, der ikke er fastsat i forordning nr. 1049/2001. Da hjemlen for klagenævnets afgørelse ikke kan finde anvendelse, jf. artikel 277 TEUF, skal denne afgørelse annulleres.

2. Andet anbringende om at klagenævnets afgørelse tilsidesætter artikel 296 TEUF, for så vidt som det heri blot på en generisk og vag måde anføres, at videregivelse af den fulde tekst i planen fra 2016, afviklingsafgørelsen og værdiansættelsesrapporten tilsidesætter artikel 4, stk. 1, litra a), og artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.

3. Tredje anbringende om at klagenævnets afgørelse tilsidesætter artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001, for så vidt som i) kreditinstitutternes afviklingspolitik ikke er en gyldig undtagelse, der kan begrænse den grundlæggende ret til aktindsigt, ii) betingelserne opstillet i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001 ikke er opfyldt og iii) værdiansættelsen af de interesser, som står på spil, kræver, at der meddeles aktindsigt i de udbedte dokumenter.

4. Fjerde anbringende om at klagenævnets afgørelse tilsidesætter artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, for så vidt som det forhold, at der meddeles aktindsigt i den fulde afviklingsafgørelse, værdiansættelsesrapport og plan fra 2016, i) ikke påvirker fysiske og juridiske personers forretningsinteresser og idet ii) en afvejning af de interesser, som står på spil, under alle omstændigheder tilsiger, at der meddeles aktindsigt.

5. Femte anbringende om at klagenævnets afgørelse tilsidesætter artikel 15 TEUF og artikel 88 i forordning nr. 806/2014, idet der herved afslås aktindsigt i oplysninger, som ikke er beskyttet af tavshedspligten, eftersom i) der ikke foreligger en fortrolighedsformodning i henhold til artikel 88 i forordning nr. 806/2014 og artikel 339 TEUF og eftersom ii) denne fortrolighedsformodning, såfremt den forelå, ikke ville kunne finde anvendelse, for så vidt som dokumenterne udbedes med henblik anvendelse i en retssag.

6. Sjette anbringende om at klagenævnets afgørelse er udtryk for magtfordrejning, for så vidt som sagsøgeren ved afgørelsen har fået afslag på aktindsigt i hele planen fra 2016 med den begrundelse, at denne »i sin helhed er omfattet af undtagelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), (tredje led), i artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 4, stk. 2, [i afgørelsen om aktindsigt]«, selv om der i virkeligheden er rimelig grund til at antage, at formålet med dette afslag udelukkende er at skjule fejl, lakuner og mangler, som denne plan er behæftet med.

Rettens kendelse af 7. februar 2018 — Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) mod Kommission**(Sag T-204/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 123/34)

Processprog: svensk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA